

[Skatteministeren]

Jeg går ud fra, hvad der også er fremgået af ordførernes bemærkninger, at der er enighed om, at når der opstår tvivl om, hvorvidt vi overholder reglerne i noget så vigtigt som Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, må vi selvfølgelig tilrette lovgivningen, så vi er sikre på, at der er fuld overensstemmelse mellem dansk lovgivning og de internationale forpligtelser, vi har påtaget os, ikke mindst på menneskerettighedsområdet.

Derfor vil jeg også gerne sige til fru Elisabeth Arnold, at jeg synes, det er helt fint, hvis der stilles spørgsmål under udvalgsarbejdet, så vi får lejlighed til endnu en gang at granske, om der skulle være nogen som helst tvivl eller usikkerhed om den løsning, som vi her har præsenteret Folketinget for.

Det er klart, at hvis vi havde fået nogen som helst signaler om, at der var en usikkerhed, var forslaget selvfølgelig ikke blevet fremsat, men man kan aldrig være for forsigtig i sådan en sammenhæng, og derfor synes jeg også, at det er helt i orden, at vi vender det spørgsmål under udvalgsarbejdet, på samme måde som andre spørgsmål, der måtte dukke op, selvfølgelig bør tages op og granskes, inden vi når frem til tredjebehandlingen.

Men jeg takker for tilslutningen fra et flertal af partierne og ordførerne under førstebehandlingen.

Kirkegaard (KF):

Jeg synes ikke, der er nogen grund til at gøre proceduremæssige problemer ved regerings-skiftet til hovedsagen i denne debat.

Jeg må naturligvis fastholde, at dette forslag ikke har været fremsat af den tidligere regering; det har været drøftet af den tidligere regering, men det har altså ikke været fremsat.

Skal vi ikke lade de procedurespørgsmål lige og koncentrere os om det, jeg synes er et fundamentalt skatteretssikkerhedsproblem, nemlig at man bliver fratrukket den ret, man efter lovgivningen har til på sin selvangivelse at fratække nogle penge, man har betalt, hvis man udnytter en anden bestemmelse i lovgivningen, og selv om man er i stand til at dokumentere, at man har indbetalt pengene.

Det problem må vi i al stilfærdighed kunne få løst under udvalgsarbejdet, uden at vi behøver at puste os op til at diskutere, hvad den tidligere regering har sagt eller ikke har sagt i denne sag.

Peter Brixtofte (V):

Den situation, der er tilbage, er altså, at et medlem af en fagforening ikke ønsker, at fagforeningen indberetter vedkommendes kontingent til skattevæsenet, og ifølge lovforslaget fortaber man i det tilfælde sin ret til at kunne trække udgiften fra på selvangivelsen.

På Venstres vegne vil jeg sige, at det synes vi er forkert. Hvis man selv har lyst til at gå op og sige til skattevæsenet, at man har haft denne udgift og vise dokumentation for den, bør man også have samme fradragsret som andre.

Det kan godt gennemføres administrativt, og det svækker ikke kontrollen, for i de lokale skattevæsenere vil der være en fradragsret både for dem, der er indberettet, og for dem, der selv kommer op med dokumentation.

Der til kommer, at det i forvejen er sådan, at hvis en faglig forening administrativt er fritaget for indberetningspligt, har medlemmerne ret til at gå op og fradrage kontingentbetaling, hvis de kommer med dokumentation. Så hvis en fagforening ifølge reglerne er fritaget, bliver medlemmernes kontingent ikke indberettet, men de har alligevel ret til at få fradraget, hvis de går op med dokumentationen. Derfor må det også tilsvarende gælde for andre foreninger, hvor det enkelte medlem siger, at vedkommende ikke ønsker at lade foreningen indberette det, men selv vil gøre det. Der må være lige ret, og det er det, spørgsmålet gælder.

Skatteministeren (Stavad):

Jeg vil gerne sige til hr. Kirkegaard, at jeg synes, det er lidt af en bagatellisering at kalde et holdningsskift for et procedurespørgsmål. Det, jeg konstaterede, var, at min forgængers forgænger, daværende skatteminister hr. Fogh Rasmussen, henvendte sig til de partier, der havde stået bag lovforslaget om indberetning af fagforeningskontingent på vegne af den daværende regering, hvoraf hr. Kirkegaard var medlem, og anmodede os om at tilslutte os en løsning i nøjagtig overensstemmelse med det lovforslag, jeg her har fremsat, så det er ikke et spørgsmål om procedure. Det, der endrer mig, er, at Det Konservative Folkeparti mener noget andet end det, man mente for kort tid siden.

Jeg vil gerne sige til hr. Peter Brixtofte, at jeg ikke er bekendt med, at vi har lavet nogen undtagelsesordninger i lovgivningen i retning af, at